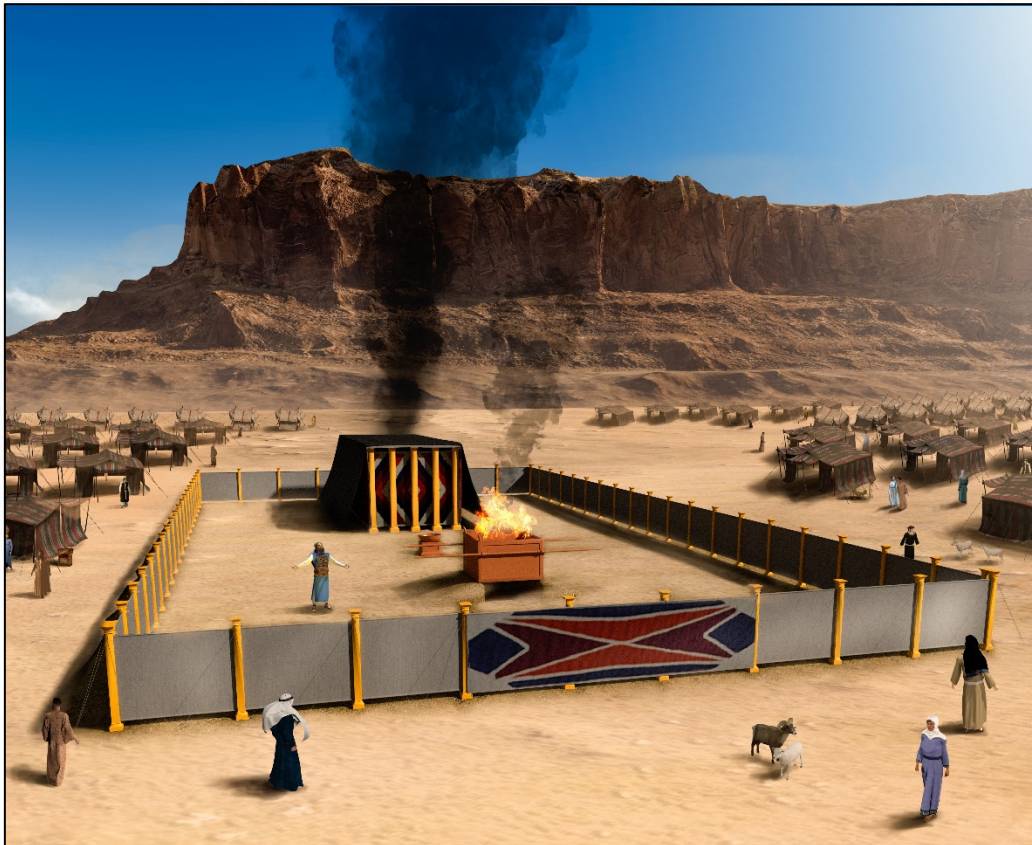

Dienen en Samenwerken

Hierbij het derde deel in de serie 'Principes van Profetie'. In het vorige deel hebben we stilgestaan bij de noodzaak om zowel de profetische bediening, als onze houding ten opzichte hiervan, te laten reinigen door de oordelen en woorden van onze Koning. We hebben gesproken over hoe belangrijk het is voor alle gelovigen om hun leven af te leggen en zich dagelijks te voegen naar Zijn leiding. Dat is hoe het normale christelijke leven bedoeld is en we kunnen niet verwachten dat het Lichaam van de Heere Jezus *wel* correct zal functioneren als we ons *niet* houden aan Zijn wijze lessen en instructies. Daarnaast hebben we diverse dwalingen benoemd die ons kunnen verhinderen om de profetische bediening te respecteren en de noodzakelijke ruimte te geven. In het vorige deel hebben we al kort verwezen naar de tabernakel van Mozes, die een kostbare schaduw is van de wijsheid van God voor de dienst aan Hem (Hebreeën 8:5). In dit gedeelte zullen we verder uitwerken hoe reiniging en heiliging terugkomen in deze tabernakel en vooral ook welke weg dit baant voor een vervuld en vruchtbaar leven voor het aangezicht van God! We zullen daarbij vooral onderzoeken waar we de profetische bediening kunnen terugvinden in de tabernakel en daarin lessen zoeken over hoe deze bediening gepositioneerd hoort te zijn ten opzichte van gelovigen. Ook zullen we enkele essentiële principes voor de samenwerking met andere bedieningen belichten.

De heftigheid van de voorhof

Als we spreken over het afleggen van ons eigen ik en het onderwerpen van onze levens aan de reinigende werking van de oordelen van God, dan bevinden we ons nog maar in de voorhof van de tabernakel. Het is heel belangrijk om ons dit te realiseren. Als we reiniging en heiliging, wat best wel pijnlijke processen zijn, als eindbestemming zouden prediken, dan zouden we onterecht een somber beeld schetsen van het normale christelijke leven. Het Koninkrijk van God wordt in Romeinen 14:17 echter beschreven als een samenkomen van gerechtigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest (Romeinen 14:17). Hoewel reiniging van ongerechtigheid dus onlosmakelijk verbonden is met het

Koninkrijk van God, vormt dit slechts een basis waaruit vrede en blijdschap zullen voortvloeien. Als we gereinigd worden van ongerechtigheid en leren om door Zijn Geest geleid te worden, leidt dat automatisch tot vrede met God en tot vrede met andere gelovigen. En als we deze vrede hebben, dan wordt ons hart vol van dankbaarheid en blijdschap! Blijdschap is een belangrijk onderdeel van het Koninkrijk en wordt na liefde als tweede genoemd in de vrucht van de Geest (Galaten 5:22). De Heere Jezus benoemt juist blijdschap in Zijn uitleg over de ware wijnstok, waar we in de vorige editie over spraken: *'Dit heb ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde'* (Johannes 15:11). Dat zijn nog eens beloftes! Laten we dus vol goede moed de reis door de voorhof blijven bestuderen en voortzetten, zodat we de weg bewandelen naar vrede, blijdschap en een vruchtbaar leven voor het aangezicht van God.

Overgave

Volledige overgave wordt gesymboliseerd door het brandoffer, dat net als de meeste andere offers, gebracht werd op het koperen altaar (Leviticus 1). Waar van sommige offers de priesters een gedeelte mochten eten, moest het brandoffer volledig in rook opgaan tot een lieflijke reuk voor de HEERE (vers 13). Het brandoffer is het meest genoemde offer in het Oude Testament en dat is niet voor niets. Ook in het Nieuwe Testament loopt volledige overgave als een rode draad door de prediking van de Heere Jezus en van Zijn apostelen. De meesten van deze apostelen zagen deze overgave uiteindelijk zelfs bezegeld worden in de martelaarsdood voor hun Koning. Het opvallende is dat in het Nieuwe Testament weinig aandacht gevestigd wordt op dit lichamelijke lijden en dat daar redelijk nuchter over wordt gedaan. In Johannes 21:18 geeft de Heere Jezus Petrus bijvoorbeeld al een aanwijzing over hoe hij later een onnatuurlijke dood zou sterven en daarmee, zoals te lezen in vers 19, God zou verheerlijken. De twaalf apostelen hadden als geweldenaren het evangelie van het Koninkrijk volledig aanvaard, en al lang voor hun lichamelijke dood hun leven afgelegd voor de Heere Jezus. Voordat Paulus stierf, leefde hij helemaal voor de Heere Jezus en zijn dood was voor Hem alleen maar winst (Filippenzen 1:21). Door het voorbeeld van deze geloofsgiganten na te volgen en ons leven achter te laten bij het altaar van het kruis, kunnen we ons ook meer en meer richten op een leven tot eer van de Heere Jezus. Op deze manier kunnen we zo één worden met Hem dat we op een dag net als Paulus kunnen zeggen: sterven is winst.

Reiniging

Iets voorbij het koperen altaar stond het koperen wasvat, eveneens nog in de voorhof. Dit wasvat werd gebruikt door de priesters om zich te reinigen. Dit was zeker geen bijzaak, want zonder deze reiniging zou een priester het betreden van het heilige met de dood moeten bekopen (Exodus 30:19-21). In het nieuwe verbond grijpt Paulus terug op het wasvat als hij spreekt over de noodzaak voor ons om gereinigd te worden door de woorden van de Heere Jezus (Efeziërs 5:26).

Koper was het meest gebruikte en meest zichtbare metaal in de voorhof en op het koperen altaar moest altijd vuur branden (Leviticus 6:13). Koper en vuur staan voor oordeel en, hoewel dat wel eens vergeten wordt door gelovigen, zijn deze ook onlosmakelijk verbonden met de Heere Jezus. In Openbaring 4:15 kunnen we namelijk lezen dat Hij, zoals Hij nu gezeten is op Zijn troon, voeten heeft van gloeiend koperbrons. Als we Hem dus in ons leven binnenlaten als onze Koning, dan brengen Zijn voeten ook oordeel, zoals ook te lezen is in de brieven aan de zeven gemeenten (Openbaring 2 en 3). Het wasvat was gemaakt door het omsmelten van koperen spiegels (Exodus 38:8). Spiegels staan voor ijdelheid en dus voor het vergankelijke. Op deze manier werd het wasvat ook een blijvende herinnering aan een vurig oordeel over ijdelheid, jaloezie en focus op het vergankelijke.

De voorhof in de tabernakel van Mozes werd gekenmerkt door het tumult, de rook en de onaangename geur die horen bij slachting, verbranding van vlees en reiniging. De werkzame krachten in de geestelijke voorhof zijn oordeel, reiniging en heiliging. Deze processen gaan gepaard met de pijn die hoort bij zelfverloochening en bekering van zaken die niet horen bij onze nieuwe identiteit. Dit alles dient echter niet als straf, maar juist om ons vrij te maken om in heerlijkheid voor Gods aangezicht te leven!

De heerlijkheid van het heilige

Iets voorbij het koperen wasvat lag de ingang van het heilige. In het heilige was niet koper, maar goud het meest gebruikte en meest zichtbare materiaal. Goud staat symbool voor het Goddelijke en de heerlijkheid van God. Al het licht in het heilige was afkomstig van de zeven olielampjes op de gouden kandelaar. Doordat deze kandelaar van goud was en alle wandpanelen en meubelstukken in deze ruimte ook ofwel van goud waren, ofwel met goud overdekt waren, moet het letterlijk en figuurlijk een schitterende ruimte zijn geweest. De geluiden van buiten waren gedempt en de geuren in het heilige waren vast ook aangenaam. Op de tafel tegenover de kandelaar lag namelijk versgebakken brood en op het reukofferaltaar werd regelmatig uniek en heerlijk reukwerk gebracht. Het heilige was dus een plaats van heerlijkheid.

Bedieningen als gouden zuilen

De ingang van het heilige werd overeind gehouden door vijf zuilen. Deze zuilen waren gemaakt van hout en vervolgens helemaal overdekt met goud. Volgens veel Bijbelleraren staat het getal vijf voor genade en ook voor de vijf bedieningen die de Heere Jezus in Zijn genade gegeven heeft tot opbouw en toerusting van Zijn discipelen: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars (Efeziërs 4:11). Als we hiervoor open staan, dan kunnen we ook lessen ontleen aan deze vijf gouden zuilen.

Uitnodiging tot een leven in het heilige

Het goud dat de zuilen bekleedde was het enige goud dat structureel zichtbaar was vanuit de voorhof. Zoals we net gezien hebben, kan in de heftigheid van de geestelijke voorhof het idee ontstaan dat het geloofsleven onaangenaam is. De mensen die in de voorhof waren, konden echter altijd de gouden zuilen zien als herinnering dat daarachter een plaats van heerlijkheid lag. Op dezelfde wijze is het essentieel dat zij die in één van de vijf bedieningen fungeren, leven om de heerlijkheid van God te weerspiegelen naar andere gelovigen. Zo vormen deze bedieningen uitnodigingen voor alle gelovigen om zich vastberaden te onderwerpen aan de reinigende en heiligende functie van de voorhof, om zo uiteindelijk zelf de heerlijkheid van het heilige te mogen beleven.

Gegronnd op het oordeel van God

Hoewel bedekt met goud, stonden de zuilen op voetstukken van koper (Exodus 26:37). Dit illustreert dat zij die in één van deze bedieningen fungeren, dit alleen mogen doen op basis van het oordeel van God. Het is dus niet de bedoeling dat iemand op eigen initiatief zichzelf als apostel, profeet of leraar presenteert. Pas als een dergelijke bediening geworteld is in de wil van God en door Hem bevestigd is, kan deze echt tot zegen zijn. Degenen met een dergelijke bediening hebben een duidelijke voorbeeldfunctie en ze behoren dus ook de oordelen van God volledig te hebben toegelaten in hun eigen leven. Zoals de zuilen zelf van hout waren, wat staat voor menselijkheid, zijn degenen met een bediening gewoon mensen. Door echter de oordelen van God te hebben toegelaten in hun leven, hoort hun volmaakte identiteit in de Heere Jezus, gesymboliseerd door het goud, wel zichtbaar te zijn geworden voor de mensen om hen heen.

Op de route naar de troon

Het heilige in de tabernakel van Mozes was alleen toegankelijk voor priesters en niet voor het gehele volk van God. De ontzagwekkende rijkdom van het nieuwe verbond, waar wij deel aan mogen hebben, is echter dat *alle gelovigen* bestemd zijn tot een koninklijk priesterschap (1 Petrus 2:5,9) en dus geroepen zijn tot een vruchtbaar leven *in* het heilige. En we mogen zelfs nog verder gaan dan het heilige! Door het sterven van de Heere Jezus, scheurde het voorhangsel naar het allerheiligste (Matteüs 27:51), als teken dat de Heere Jezus Zijn verlossingswerk volbracht had en voor altijd de taak van het voorhangsel had overgenomen (Hebreeënen 10:20). In Hem hebben wij toegang tot de Vader (Efeziërs 2:18) en tot de troon van Zijn genade (Hebreeënen 4:16)!

De vijf bedieningen horen een uitnodiging te zijn voor een leven in het heilige, de weg te wijzen naar het heilige en de deur naar het heilige open te houden. Ze staan in dit opzicht echter ten dienste van

alle gelovigen en mogen nooit en te nimmer de weg naar het heilige en de troon van God blokkeren. Elke gelovige heeft zelf, dankzij het offer van de Heere Jezus, niet alleen toegang tot het heilige, maar zelfs tot de genadetroon van God. Het idee dat mensen zich als extra middelaar plaatsen tussen gelovigen en de troon van God, zoals vaak gebeurt is en nog steeds gebeurt, is een gruwel in Gods ogen. Een waarachtige bediening zal de weg naar de genadetroon niet blokkeren maar juist verlichten en open houden.

Respect maar geen aanbidding

De vijf zuilen waren zonder meer indrukwekkend en groots. Hen was een bepaalde heerlijkheid gegeven. Op dezelfde manier kan de Heere Jezus heerlijkheid of eer geven aan mensen met een bepaalde bediening. Dit is nooit omwille van deze mensen, maar juist omwille van de gelovigen die door hen gediend worden. Mensen met een bediening hebben een voorbeeldfunctie en dus een grote verantwoordelijkheid en dienen daarvoor gerespecteerd te worden. Als een bediening onterecht wordt beschadigd, dan wordt daarmee het lichaam van de Heere Jezus beschadigd. Aangezien het tegenwoordig makkelijker is dan ooit om meningen en oordelen te verspreiden, is laster een groot probleem. Zij die op onjuiste gronden bedieningen onderuit halen of besmeuren, zullen hiervoor zeker verantwoording moeten afleggen. Ze kunnen zich beter bekeren.

Respect is niet hetzelfde als aanbidding. Zoals de zuilen konden omvallen en zo een struikelblok vormen op weg naar het heilige, zo kunnen zij die een bediening hebben ook vallen en vergeten dat ze dienaren zijn. Op deze manier worden ze struikelblokken en trekken ze aandacht en liefde die de Heere Jezus toekomt naar zichzelf toe. Zoals het voor de priesters niet de bedoeling was dat ze in aanbidding knielden voor een zuil, maar ze slechts met respect passeerden onderweg naar het heilige, zo is het ook niet de bedoeling dat gelovigen leven in volgzaamheid en blind vertrouwen ten opzichte van mensen met een bepaalde bediening. Eén is onze Vader en één onze Leidsman (Matteüs 23:9-11). Uiteindelijk moeten we alleen Jezus volgen.

Even hoog en naast elkaar

Alle bedieningen staan *ten dienste* van het priesterschap van elke individuele gelovige. Elke gelovige, rijk of arm, geschoold of ongeschoold, man of vrouw, slaaf of vrije, jong of oud, allemaal horen ze uiteindelijk zelf de weg te kennen naar de troon van God, om Hem te zoeken, Hem te aanbidden, Hem beter te leren kennen en Zijn leiding te verstaan. Het kernwoord dat de vijf bedieningen daarom samenvat is dus niet dominantie, maar *dienstbaarheid*!

Deze dienstbaarheid is ook cruciaal voor de bedieningen zelf om in vrede naast elkaar te functioneren. De vijf zuilen stonden náást elkaar en niet vóór elkaar en zeker niet boven elkaar. Ze waren allemaal even hoog. Elke bediening heeft zijn eigen plaats toebedeeld gekregen en het is belangrijk dat deze plaats niet wordt verlaten, zodat chaos en verwarring worden voorkomen.

Het onderscheid in de vijf bedieningen is ook helemaal niet gegeven om carrièreopties te geven aan ambitieuze gelovigen die een positie najagen. Zelfzuchtige ambitie hoort bij ons oude ik, dat achter ons ligt te roken op het brandofferaltaar. Het doel van onderscheid in bedieningen is juist dat een ieder die functioneert in een bepaalde bediening, zich altijd bewust blijft van de grenzen van zijn of haar bediening, om zo ruimte te laten voor de andere door God gegeven bedieningen.

Nederigheid de norm

Samenwerking in eenheid, door nederigheid en dienstbaarheid, is een lieflijke reuk voor de Heere Jezus. Zelfzuchtige ambitie, jaloezie en concurrentie zijn een gruwel voor Hem. Als de Vader Zijn Geest heeft uitgezonden om een onberispelijke Bruid te bereiden voor Zijn Zoon, dan zal Hij alles wat onberispelijkheid in de weg staat niet lang meer tolereren. Zeker omdat we weten dat de bruiloft van het Lam dichterbij komt (Openbaring 19:7-9). Laten we daarom onszelf helemaal overgeven aan heiliging en reiniging. Daardoor kunnen we nederig en eensgezind vervuld worden met Zijn Geest om het licht van Zijn heerlijkheid zowel te ervaren als te weerspiegelen naar een wereld in duisternis!

Operatie Leeuw van Juda